

I en Indberetning af 17. Januar 1945 oplyser Gesandtskabet, at Gaven, for at den kunde være til varigere Glæde og Nytte, var blevet anvendt til Indkøb til Søfolkene af en Række Beklædningsgenstande, hvis Anskaffelse var ønskelig, om end den ikke skønnedes at være af en saadan Nødvendighed, at Udgifterne vilde have kunnet afholdes af Statsmidler.

V. Det hævdedes i Klagen, at saa at sige alle Søfolkene har været under Hospitalsbehandling paa et eller andet Tidspunkt af deres Ophold i Shanghai, og at dette kunde være undgaaet, hvis den Læge, Generalkonsulatet anvendte, havde været sin Opgave voksen.

ad V. Generalkonsulatet benyttede som Læge Dr. N. Kusnetzov og i en Periode tillige Dr. G. A. Velliot for at give Søfolkene Valget mellem to Læger. Dr. Velliot kom imidlertid i stigende Omfang ind paa at give Recepter paa Aspirin (der var i meget høj Pris) og Patentmedicin. Efter at det gentagne Gange var foreholdt Dr. Velliot, at man havde konstateret Tilfælde, i hvilke Søfolk havde faaet saa meget Aspirin, at de umuligt kunde have indtaget det uden Skade for deres Helbred, ophørte Generalkonsulatet at benytte ham.

Dr. Kusnetzov foreskrev i en Periode et bestemt Patent-Styrkemiddel. Generalkonsulatet forespurgte ham, om han ikke mente, at Formaalet med dette Midde mere hensigtsmæssigt blev naaet ved en almindelig Regulering af Understøttelserne, der efter Generalkonsulatets Opfattelse til enhver Tid burde være saadan, at styrkende Midler kun udkrævedes i særlige Sygdoms- eller Rekonvalescenttilfælde, og heri erklærede Lægen sig enig.

Dr. Kusnetzov har i 18 Aar været fast Læge ved Municipalraadet i det tidligere internationale Settlement. Han har ligeledes i en længere Aarrække været fast Læge for en Række store offentlige Virksomheder samt for engelske og amerikanske Selskaber.

Generalkonsulatets Tilsyn med Lægen har været udøvet paa den Maade, at han har indfundet sig regelmæssig een Gang om Ugen i Generalkonsulatet, men jævnligt hyppigere, foruden at Generalkonsulatet har haft utallige Telefonsamtaler med ham om Søfolkene og anmodet om skriftlig Beretning i alvorlige Tilfælde. Generalkonsulatet anfører, at Søfolkene ikke saa sjældent forlangte Specialbehandling i Tilfælde, hvor man efter Konference med Lægen maatte skønne, at en saadan Behandling var nødvendig, men paa den anden Side har Generalkonsulatet i adskillige Tilfælde ladet Søfolk gaa til Specialistbehandling uden Lægens Indstilling, naar det skønnedes, at han ikke havde Held med sin Behandling.

En Forudsætning for, at gode Resultater kunde opnaas, var det naturligvis, at Søfolkene selv medvirkede, men i mange Tilfælde skete det, at der ikke toges Hensyn til, hvad Specialisten ordinerede.

Efter de foreliggende Oplysninger om de i Klagen nævnte tre Sygdomstilfælde er der ikke noget Grundlag for at antage, at der skulde være udvist Forømmelighed fra Lægens Side.

VI. Søfolkene anker over, at der blev foretaget Rettelser af Lægens Recepter, fordi Generalkonsulatet mente, at den ordinerede Medicin var for dyr.

ad VI. Generalkonsulatet oplyser, at det undtagelsesvis er forekommet, at det foreskrevne Lægemediel (et bestemt udenlandsk Fabrikat) ikke har kunnet fremskaffes eller dog kun mod Betaling af en uforholdsmæssig stor Sortbørspris.

Generalkonsulatet henstillede i førstnævnte Tilfælde til Lægen at ordinere et Lægemediel af andet Fabrikat; og i sidstnævnte Tilfælde forespurgte man Lægen, hvorvidt der forefandtes et tilsvarende Lægemediel af et andet Fabrikat, som lige saavel kunde anvendes. Lægen har da i visse Tilfælde fastholdt Ordineringen af det foreskrevne kostbare Præparat, men i andre Tilfælde anvist et tilsvarende Præparat af andet Fabrikat. Generalkonsulatet har i intet Tilfælde efter eget Skøn nægtet syge Søfolk at faa udleveret Medicin, ordineret af Lægen, eller foreskrevet dem anden Medicin end den af Lægen ordinerede.

VII. Det fremføres i Klagen, at en dansk Kaptajn i Shanghai, F. Heisterberg, som en Overgang beklædte en Tillidspost paa Generalkonsulatet, gjorde sig Anstrengelser for at anbringe samtlige danske Søfolk paa et japansk Værft, og at Generalkonsulatet undlod at forhindre dette.